

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1284/2023
12.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Светлана Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ. бр. 1331/23 од 30.11.2023. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К. бр. 44/23 од 28.03.2023. године и Вишег суда Врању Кж1. бр. 118/23 од 12.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ. бр. 1331/23 од 30.11.2023. године, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К. бр. 44/23 од 28.03.2023. године и Вишег суда Врању Кж1. бр. 118/23 од 12.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К. бр. 44/23 од 28.03.2023. године окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ ослобођени су од оптужбе да су извршили по једно кривично дело угрожавања сигурности у помагању из члана 138. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. Кривичног законика. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда Врању Кж1. бр. 118/23 од 12.09.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Врању и пресуда Основног суда у Врању К. бр. 44/23 од 28.03.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва КТЗ. бр. 1331/23 од 30.11.2023. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљених.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљених, адвокату Милану Ђорђевићу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је неоснован.

Неосновано се у поднетом захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је побијаним правноснажним пресудама у корист окривљених учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у вези члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ).

Наиме, кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ чини лице које угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица. Најтежи облик овог кривичног дела из става 3. члана 138. КЗ постоји када је дело из става 1. тог члана учињено, између осталог, и према лицу које обавља послове од јавног значаја у области информисања у вези са пословима које обавља.

Радња извршења основног облика кривичног дела из става 1. члана 138. КЗ састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурног тог лица, а што значи да се ради о квалификованој претњи тј. оној којом се ставља у изглед тачно одређено зло – да ће се напасти на тело или живот пасивног субјекта или њему блиског лица. Претња је озбиљна када је објективно подобна да код онога коме се прети изазове осећај страха или уопште осећај несигурности. За постојање овог кривичног дела није од значаја да ли онај који прети и стварно има намеру да реализује претњу. Кривично дело је свршено када је претњом остварен осећај угрожености код лица коме се прети, када код њега постоји страх за свој живот или телесни интегритет, односно за живот или телесни интегритет њему блиског лица.

Према изреци првостепене пресуде окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ ослобођени су од оптужбе да су „...у стању урачунљивости, са умишљајем помогли НН лицу у извршењу кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и тако угрозили сигурност новинара оштећеног ДД из ..., претњом да ће напасти на живот и тело оштећеног у вези послова од јавног значаја које обавља у области информисања... на тај начин што их је НН лице са плакатима и лепљивом траком довезло од села ... до центра ..., где су се поделили у две групе... након чега су на више места на стаблима дрвећа, бандерама, бетонским стубовима, излозима локала и другим бетонским површинама... залепили око 70 идентичних плаката... на којима се налази фотографија оштећеног ДД испод које је одштампан текст претеће садржине - ДД, самозвани грађевински инспектор, који руши по ..., политичарима наређује, инспекцијским службама наређује, хапси, организује рад тужилаштва и судија, врши притисак на медије, зашто? Све због кафића „ЂЂ“ који се налази у локалу отетом од

фирме „ЕЕ“, које речи и радње су оштећеног означиле као мету потенцијалног напада и изазвале осећај угрожености, неспокојства и страха за сопствену безбедност, при чему су били свесни забрањености свог дела и хтели његово извршење“.

По оцени Врховног суда, чињенични опис радње извршења кривичног дела дат у изреци првостепене пресуде не садржи законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, односно квалификовану претњу којом се ставља у изглед напад на живот или тело пасивног субјекта или њему блиског лица. Речи које су написане на плакатима и фотографија испод које је одштампан текст, по оцени овог суда немају карактер јасне и недвосмислене претње да ће окривљени напасти на живот или тело оштећеног.

Стоји чињеница да су написане речи на плакатима увредљивог карактера и исте евентуално могу бити предмет извршења неког другог кривичног дела, али не и кривичног дела из члана 138. став 3 у вези става 1 КЗ, при чему и сам тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи „плакати не садрже речи које експлицитно означавају претњу“, што је иначе битно обележје кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. КЗ, те у таквој ситуацији су правилно нижестепени судови окривљене ослободили од оптужбе сходно члану 423. тачка 1. ЗКП, па су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић